

Αριθμός Απόφασης 205/2017

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Ευγενία Παναγιωτίδου, Προεδρεύουσα Πρωτοδίκη, λόγω κωλύματος των Προέδρων Πρωτοδικών, Δημήτριο Χαραλαμπάκη, Πρωτοδίκη-Εισηγητή και Ελένη Παπαδοπούλου Πρωτοδίκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Σεπτεμβρίου 2017, για να δικάσει την προσφυγή:

Του προσφεύγοντος: Θωμά Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας του δικηγόρου, Αικατερίνης Μαραγκού.

Ο προσφεύγων ζητεί να γίνει δεκτή η υπ' αριθ. κατάθεσης 123a/20.07.2017 προσφυγή του, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 6 § 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου, η οποία έχει υπογραφεί και από την Ελλάδα, και έχει κυρωθεί με το ν. 2329/1953 και το ν.δ. 53/1974, και της οποίας οι διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου (άρθρ. 28 § 1 του Συντάγματος), «παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικαίως, δημοσίᾳ και εντός λογικής προθεσμίας, υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίσῃ είτε επί των αμφισβητήσεων, επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως». Με το παραπάνω άρθρο καθιερώνεται το δικαίωμα του ανθρώπου για δίκαιη (χρηστή) δίκη (βλ. Ματθία, Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα δικαιώματα

του ανθρώπου, 1999, σελ. 27. Κρουσταλάκη, Το δικαίωμα προσφυγής στη Δικαιοσύνη κατά το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου ΕΔ 27,64). Κατά το άρθρο 13 της ίδιας σύμβασης «παν πρόσωπον, του οποίου τα αναγνωριζόμενα δικαιώματα εν τη παρούσῃ Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίαι παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασης διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των». Με το άρθρο αυτό παρέχεται το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον εθνικού δικαιοδοτικού οργάνου, σε κάθε πρόσωπο, του οποίου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που αναγνωρίζονται από τη Σύμβαση έχουν προσβληθεί, έστω και αν η προσβολή έγινε από πρόσωπα που ενεργούσαν κατά την άσκηση επίσημης αρμοδιότητάς τους (βλ. Ματθία, δ.π. σελ. 28). Το δικαίωμα όμως σε δίκαιη δίκη, όπως άλλωστε και το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, δεν είναι απόλυτα αφού, όπως γίνεται δεκτό (βλ. Κρουσταλάκη, δ.π. σελ. 808), μπορεί να υποβληθούν σε ορισμένους περιορισμούς που έχουν γίνει σιωπηρά δεκτοί από τη Σύμβαση, αρκεί, φυσικά, οι περιορισμοί που τυχόν εφαρμόζονται σε κάποιο κράτος, να μη περιορίζουν ουσιαστικά την πρόσβαση του πολίτη στο δικαστήριο σε τρόπο ή σε σημείο που να προσβάλλεται το δικαίωμα στην ουσία του. Έτσι, οι πιο πάνω διατάξεις, που διασφαλίζουν στον καθένα δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής σε εθνικό δικαιοδοτικό όργανο, καθώς και δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, δεν αποκλείουν την πρόβλεψη ορισμένων προϋποθέσεων παραδεκτού για την άσκηση προσφυγής στο δικαστήριο. Σχετικό με τα ανωτέρω δικαιώματα είναι και το άρθρο 20 § 1 του ισχύοντος Συντάγματος, κατά το οποίο καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή τα συμφέροντά του, όπως ο νόμος ορίζει. Με το άρθρο αυτό προστατεύεται το δικονομικό δικαίωμα του καθένα για δικαστική προστασία, το οποίο ειδικότερα εγγυάται τη δυνατότητα ανεμπόδιστης και ισότιμης πρόσβασης στη δικαιοσύνη, με σκοπό τη δίκαιη, μετά από ακρόαση των διαδίκων, δημόσια επίλυση της διαφοράς και την έκδοση σε εύλογο χρόνο αιτιολογημένης απόφασης, με σκοπό τη δεσμευτική διάγνωση έννομης σχέσης, δικαιώματος ή εννόμου συμφέροντος που έχει προσβληθεί (βλ. Αντ. Μανιτάκη, Κράτος δικαίου και έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων 1994 σελ. 374-375. Δ.

Τσάτσου, Συντ. Δίκαιο Β 1992 σελ. 465. Χ. Απαλαγάκη, Το δικαίωμα ακροάσεως στην πολιτική δίκη 1989 σελ. 5 και 11). Η δικαστική όμως προστασία που κατοχυρώνεται από την προαναφερόμενη συνταγματική διάταξη, ισχύει μέσα στα διαδικαστικά πλαίσια που ορίζουν οι εκάστοτε ισχύοντες δικονομικοί νόμοι (πρβλ. τη φράση «ως νόμος ορίζει» στο τέλος του άρθρου 20 § 1), οι οποίοι οφείλουν να προσδιορίζουν τον τρόπο ασκήσεως τους σχετικού δικαιώματος (βλ. Δαγτόγλου, Συντ. Δικ. Τόμ Β' σελ. 1206, ΕφΑΘ 673/2009 – Τ.Ν.Π. Νόμος). Η επιφύλαξη του άρθρου 20 παρ. 1 Σ «ως ο νόμος ορίζει» αναφέρεται στη διαδικασία και στα όργανα παροχής δικαστικής προστασίας. Στον κοινό νομοθέτη επομένως, εναπόκειται η εξειδίκευση του δικαιώματος έννομης προστασίας, ο οποίος θα καθορίσει που, πότε και με ποιες προϋποθέσεις θα παρασχεθεί δικαστική προστασία. Η Πολιτική Δικονομία ή Αστικό Δικονομικό Δίκαιο είναι το σύνολο των κανόνων που ρυθμίζουν τη διαδικασία ενώπιον των Πολιτικών Δικαστηρίων ή αλλιώς η διαδικασία δικαστικής επίλυσης ιδιωτικών διαφορών. Η Πολιτική Δικονομία ορίζει ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για ποια διαφορά, ποιο ένδικο βοήθημα μπορεί να ασκήσει κάποιος πολίτης κατά άλλου για να επιδιώξει την ικανοποίηση ενός δικαιώματός του, ποια διαδικασία ακολουθείται ενώπιον του δικαστηρίου.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων εκθέτει ότι είχε ζητήσει με την υπ' αριθ. 707/12.07.2017 αίτησή του ενώπιον της Προέδρου Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Ρόδου, όπως λάβει αντίγραφα αποποιήσεων των αναφερομένων σε αυτήν δικηγόρων, από τον διορισμό τους ως νομικοί του παραστάτες, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1-8 του Ν. 3226/2005, περί παροχής νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος. Η ως άνω αίτησή του απορρίφθηκε με την από 12.07.2017 πράξη της Προέδρου Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Ρόδου, ελλείψει εννόμου συμφέροντος. Με βάση αυτά τα δεδομένα, ο προσφεύγων υποστηρίζει, ότι έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της αρνητικής αυτής πράξεως της Προέδρου Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Ρόδου και ακύρωσης αυτής, προκειμένου να ενημερωθεί εάν οι αποποιηθέντες των σχετικών τους διορισμών δικηγόροι των έχουν συκοφαντήσει ή επιρρίψει στο πρόσωπό του οιαδήποτε μομφή. Ζητεί δε, κατ' εκτίμηση του όλου περιεχομένου της υπό κρίση προσφυγής του, την

εξαφάνιση της ανωτέρω από 12.07.2017 πράξεως του Πρωτοδικείου Ρόδου και κατόπιν να γίνει δεκτή η υπ' αριθ. 707/12.07.2017 αίτησή του για χορήγηση αντιγράφων των αποποιήσεων στις οποίες προέβησαν οι καταρχήν διορισθέντες δικηγόροι του.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, ωστόσο, η ως άνω προσφυγή, απαραδέκτως εισάγεται για να δικαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, διότι δεν αποτελεί προβλεπόμενο από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ένδικο βοήθημα, με το οποίο μπορεί να επιδιωχθεί η προσβολή και ακύρωση της ανωτέρω πράξης. Εξάλλου, η προσβαλλομένη πράξη της Προέδρου Υπηρεσίας δεν αποτελεί δικαστική απόφαση, άλλα πράξη δικαστικής αρχής, ώστε δεν δύναται να προσβληθεί με κάποιο από τα προβλεπόμενα στον παραπάνω Κώδικα, ένδικα βοηθήματα. Συνεπώς, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, η κρινομένη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

ΘΕΩΡΗΣΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Ρόδο στις 16 Οκτωβρίου 2017.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παύλος Γιαννιώτης
Για τη δημοσίευση

Τσαμπίκε Μαλωνία

Δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Ρόδο στις 17 Οκτωβρίου 2017.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Για τη δημοσίευση

Παύλος Γιαννιώτης
Τσαμπίκε Μαλωνία

